

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ลงใจในพ่อแม่ครูจารย์มั่น

ก่อนจ้งหัน

พระมีเท่าไร (๓๕ ครั้งผม) ก็อยู่ในเขตนี้แหละ ๓๔-๓๕-๓๐ พระที่ไม่ได้จ้งหันที่อยู่โน่นแต่ท่านไม่จ้งหันท่านไม่ออกมา วันหนึ่งไม่น้อยนะ ๙ องค์ ๑๐ องค์ เป็นประจำ วัดนี้ไม่เคยมีพระมาจ้งหันครบองค์เลย ขาดไปวันละ ๗ องค์ ๘ องค์ ๙ องค์ ๑๐ องค์เป็นประจำตลอด พอองค์นี้จ้งหันองค์นั้นหายไปแล้วๆ คือท่านหยุดอาหารบ้าง เป็นพักๆ ผ่อนอาหารบ้างเป็นพักๆ ไปเช่นเดียวกัน นั่นละคนเราอยากดี ให้พิจารณาเอาพี่น้องทั้งหลายที่พูดนี้ ไม่ใช่อยากช้วนะ

ถ้ามันอยากตื่นนอนขึ้นมาไม่ต้องล้างหน้า เอาข้าวมาล้างเลย มันอดมันอยากธาตุขันธ์ แต่ความดีเลิศเลอยิ่งกว่าอาหารการกินท่านจึงฝึกของท่าน อดบ้างอิมบ้างไม่เป็นไรๆ ขอให้เป็นคนดีๆ พระดีเป็นที่พอใจ การฝึกตนเป็นของที่ฝึกได้ยาก ส่วนมากคนจึงไม่อยากฝึกเจ้าของ ไปหาฝึกตั้งแต่คนอื่น ฝึกเจ้าของไม่ฝึก ไปหาฝึกตั้งแต่คนอื่น วันยังค่ำมันก็ไม่ดี..คน เพราะต่างคนต่างไม่ฝึกตัวเอง ไปหาฝึกแต่ผู้อื่น ใครจะพอใจให้ฝึก อย่างหลงตาบวนี้ไม่ได้เลย อย่ามาฝึกนะ จ้งหันเลย ได้ฝึกตัวบ้างหรือเปล่า ถ้าไม่ได้ฝึกไล่หนีเดี๋ยวนั้นเลย เข้าใจไหมละ เจ้าของไม่ฝึกแต่จะไปฝึกคนอื่น

พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก ท่านฝึกของท่านเรียบร้อยแล้วจนได้เป็นศาสดาของโลก บรรดาพระสงฆ์สาวกที่เราได้กราบไหว้บูชาทุกวันนี้ สงฆ์ สรรณ คัจฉามีล้วนแล้วแต่ท่านผู้ฝึกตนแทบเป็นแทบตายมาแล้วทั้งนั้น อยู่ๆ จะมาเป็นสรณะของโลกเป็นความเลิศเลอของโลกเป็นไปไม่ได้นะ แม้แต่แร่ธาตุต่างๆ เช่นทองคำเป็นต้น ว่าดีว่าเลิศขนาดไหนก็ต้องเอามาเจียรระไนเสียก่อน ไม่งั้นไม่สำเร็จ ต้นไม้เหล่านี้เหมือนกันจะเนื้อหนาเนื้อแข็งขนาดไหนก็ตาม มันก็แข็งอยู่เฉพาะเนื้อถ้าไม่เอามาเจียรระไนตัดแปลงแก้ไขให้ดีพอสมควรมันดีไม่ได้นะ คนเราก็เหมือนกัน ควรจะฝึกฝนอบรมตนให้เป็นคนดีพอประมาณๆ แล้วเอาไปสอนลูกสอนหลาน

เป็นยังงี้เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ เหลวๆ ไหลๆ ไปทั้งนั้นละเดี๋ยวนี พุทธะคือองค์ศาสดาที่เลิศเลอไม่ค่อยปรากฏในหัวใจ และกิริยาการแสดงออกของชาวพุทธเราบ้างเลย ให้เอาไปฝึกบ้างซิ พระเป็นอันดับหนึ่งการฝึกตน นี่การสอนนะ แต่ที่จะฝึกตนหรือไม่เป็นอีกอย่างหนึ่ง เรื่องพระเป็นอันดับหนึ่ง ไม่มีหน้าที่การงานอะไรมีแต่ฝึกตนตั้งแต่วันบวชมา กิริยาอาการความรู้สึกของพระแต่ละองค์ๆ ที่มุ่งต่ออรรถต่อธรรมจึงสวยงามน่าดู ถ้าผู้ใดไม่มีธรรมไม่หนักในธรรมแล้วโกโรโกโสใช้ไม่ได้ ถ้ามีธรรมอยู่ที่

ไหนมีค่านะ จะเป็นสัตว์เป็นบุคคลก็ตาม เป็นเด็กเป็นผู้ใหญ่มีค่าทั้งนั้นถ้ามีธรรม การฝึกตัวเองให้เป็นคนดี ถ้าไม่ฝึกเลยไม่เป็นท่า ให้พากันฝึกตนเอง นี่ก็ลำบากลำบาก พระพุทธเจ้าลำบาก ทนทรมานมาถึง ๖ ปีถึงได้สำเร็จ

ในระหว่างที่ทรมานทรงฝึกหัดตัดแปลงพระองค์เองสลบถึง ๓ หน นั้น อยากเป็นคนดี อยากเป็นศาสดา อยากพ้นโลกพ้นสงสารซึ่งเป็นกองทุกข์อันใหญ่หลวง ตัดแปลงตัวเข้าไป ตัดจนกระทั่งถึงสลบ ๓ หน ถ้าไม่พินต้องตาย นี่ก็เลสตายความชั่วตาย พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลกผุดขึ้นในโลก ได้มาเป็นพุทธศาสนาประจำหัวใจของชาวพุทธเราอยู่เวลานี้ เราเห็นพระพุทธเจ้าเป็นสำคัญบ้างไหม พิจารณาซิ พระพุทธเจ้าสำคัญในโลก คนดีเห็นพระพุทธเจ้าเป็นสำคัญ คนเลวเห็นเทวทัตเป็นสำคัญ มันก้าวกำยกันนะ มันขวางกัน

ครั้นอยากดี ๆ แต่ทำทำตั้งแต่ความชั่วมันก็ชั่ววันยังค่ำ ดีไม่ได้นะมนุษย์เรา ถ้าอยากดีให้ฝึกตนให้เป็นคนดี จะดีวันดีคืนดีจนเป็นนิสัย กิริยาอาการแสดงออกนิสัยแห่งความดีงามที่มีศีลธรรมติดแนบ ๆ จะติดตัวไปเลย ๆ นี่ละการฝึกติดนิสัยนะ ทำความชั่วทำไป ๆ ไม่ต้องฝึกมันก็ติดอีกเหมือนกัน วันหนึ่ง ๆ ไม่ได้ทำความชั่วอยู่ไม่ได้ ให้พากันจำเอานะลูกหลานทั้งหลาย เอาละ ทีนี้ให้พร... ดีละ วันว่างหัวหน้าได้พามาทำบุญตักบาตรจังหันเป็นคติตัวอย่างแก่ผู้น้อยได้เป็นอย่างดี พ่อบ้านเป็นคนดีเด็กลูกเต้าหลานเหลนก็ดี พ่อบ้านเป็นคนโกโรโกโส ลูกเต้าหลานเหลนพวกโกโรโกโสวิ่งตามกันไป นี่ผู้ใหญ่เป็นคนดีผู้น้อยก็เป็นคนดีตามกันไปอย่างนั้นละ

หลังจังหัน

ไปภูวี่เมื่อวานนี้จำไม่ได้ว่า พระเถร ๒๘ หรือ ๓๘ ไม่ทราบอันไหนแน่ ทางก็ดี ๒ ชั่วโมง ๓๕ นาที จากวัดภูวี่มาถึงที่นี่ ตามธรรมดาที่เคยไปแต่ก่อน ๒ ชั่วโมง ๕๐ นาทีถึง ๕๕ ไปเมื่อวาน ๒ ชั่วโมง ๓๕ นาที ทางดีตลอด ช่วงหนึ่งยังไม่ได้ลาตยง ผนตกหนักเขาเอาหินลูกรังมาเท และนิตหน้อย เข้าไปจวนถึงถ้ำแล้ว นอกนั้นดีไปตลอด ไปส่งของให้วัดภูวี่เมื่อวาน ไม่เอาไปมาก เอารถไปเพียงสองคันรถของเรา รถตู้สองคันเท่านั้น เพราะกะว่าวันที่ ๒๖-๒๗ นี้เขาจะไปส่งประจำเดือนอยู่แล้ว ส่วนมากจะไปในวันวันที่ ๒๖-๒๗ แต่ละเดือน ๆ ไปวัดภูวี่ อันนั้นไปรถสี่คัน หกล้อหนึ่งคันบองขึ้นไปเต็มเลย สี่ล้อ ๓ คัน อันนี้ก็บอง ไปแต่ละเที่ยว เที่ยวละ ๔ คันรถ

เมื่อวานถามท่านเสถียรเรื่องอาหารการกินเป็นยังไง อู๊ย พอ ไปที่ไรไปแต่แค่ที่พักเท่านั้น ขึ้นไปข้างบนทำเลที่เหมาะสมที่สุด พอขึ้นจากนี้ไปบริเวณข้างบนใช้ทั้งนั้น พระพักได้สะดวกสบาย คือมันเป็นดงอย่างนี้ก็มี เป็นหินดานก็มี เป็นดง ๆ เป็นจุดเป็นหย่อม เป็นชอกเขาน้ำไหลผ่าน ๆ ชอกเขา ที่เป็นชอก ๆ ต้นไม้อยู่ตรงนั้นเขียวสดดงาม

น้ำไหลไปชอกหินต้นไม้ก็สดเขียวงดงาม พระท่านไปพักภาวนาอยู่ตามนั้นละ เหตุที่จะได้เป็นวัดขึ้นมาใหญ่โตนี้ก็เพราะเรานั้นแหละ ที่แรกท่านอุทัยไปอยู่ มีประชาชนเข้ามาอยู่ที่นั่นสองสามหลังคาเรือนเท่านั้น ไปอยู่กับเขาท่านก็เป็นหวังเป็นโยเขา เขาอดอยาก ท่านก็อดอยาก ต่างคนต่างไปชอกกันกิน ท่านก็จะไป

ท่านพักอยู่ไม่ได้นานที่แรกท่านจะไป เขาไม่ยอมให้ไป บอกว่าเขาไม่ตายพระไม่ตายเขาวางัน ให้เขาตายเสียก่อนพระค่อยไป ตกลงเขาไม่ยอมให้ไป นั่นละท่านถึงได้อยู่ที่นั่น เพราะความเมตตาสงสารประชาชน เขามีความเคารพเลื่อมใส ท่านก็อยู่นั้นมาเรื่อยจะไปไหนเขาไม่ยอมให้ไป เราได้ยินมานานเป็นปีๆ แล้วละ หากไม่มีโอกาสที่จะไปดู พอได้โอกาสแล้วเราก็ตั้งหน้าเลย วันนี้จะไปภูว เพราะได้ยินรำลือมานานแล้ว เป็นสถานที่ชั้นเอกการภาวนา ที่แรกท่านอาจารย์ฝันผ่านมานั้นปีแล้วไป ท่านอุทัยก็เลยมาอยู่ มีบ้านสองสามหลังคาเรือนอยู่ที่นั่น ต่อจากนั้นมาเราก็ไปเพิ่มให้

เมื่อวานดูว่าพระ ๒๘ หรือ ๓๘ น่าจะเป็น ๒๘ เมื่อวานไป เหมาะสม เราก็ไม่อยู่นาน เมื่อวานนี้ไม่อยู่นาน ๔๐-๔๕ นาที กำลังจะเที่ยงก็ออก เวลาไปก็ ๑๑ โมงกว่า ไปพักอยู่ราว ๔๕ นาที ไม่อยู่นาน ไปเพียงสองคัน รถตู้ของเราสองคันเท่านั้น เอาให้เต็มพอดี เพราะเราจะว่าวันที่ ๒๖-๒๗ นี้พวกเด็กๆ เขาจะเอาของไปส่งเป็นประจำเดือนอยู่แล้ว ระยะนั้นเขาไปเอง

วันนี้ไม่พูดอะไรมากนักเพราะพูดทุกวันๆ ก็พูดมากแล้ว วันนี้ไม่พูดอะไรมากจะไปธุระสงเคราะห์โลกนั่นละ ไปที่นั่นไปที่นี้ ตรงไหนบกพร่องแล้วไป บกพร่องตรงไหนแล้วไป เล็งดูเสียก่อนว่าบกพร่องตรงไหนๆ แล้วไปให้ๆ ทุกวัน จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ไปโรงพยาบาล เสาร์อาทิตย์ส่วนมากจะเป็นวัด เอาไปถวายวัดนี้ก็ไปให้ ไปเอาไม่เห็นค่อยมี มีแต่ไปให้ๆ ไปวัดไปวา

(ผอ.รร.อุดรธรรมานุสรณ์มากرابขอความเมตตาอนุเคราะห์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ๒๑ เครื่อง ให้ลูกหลานเด็กบ้านตาดเรียนจะได้ฉลาด) บ้านตาดนี้เราก็เป็นครูเอกแล้ว เราไม่เห็นเรียนมากอะไร จบประถม ๓ เท่านั้นแล้วออก เดี่ยวนี้เรียนจบเท่าไรไม่เห็นได้เรื่องได้ราวสู้เราไม่ได้ เข้าใจไหม เราเรียนจบประถม ๓ ใครเขาไม่เชื่อแหละว่าหลวงตาเรียนจบประถม ๓ คือแต่ก่อนไม่มีประถม ๔ มีเท่านั้นแหละ ใครเรียนจบนี้ออกเลยๆ ไม่ต้องได้ลาละครู กฎเกณฑ์มีเท่านั้น ครูก็มีแค่ ป.๓ นักเรียนจบป.๓ แล้วออกเลยๆ เราก็ได้ ป.๓ สอบประถม ๑ ได้ที่ ๒ ประถม ๒ ได้ที่ ๑ ประถม ๓ ได้ที่ ๑ แล้วออกเลย นั่นละจึงว่านักเรียนประถม ๓

สรุปแล้วมีแต่ ๓ นะเราแปลกอยู่ เพราะนักเรียนก็ประถม ๓ นักธรรมก็ตรี โท เอก ๓ เสีย ทางเปรียญก็เปรียญ ๓ เสีย มีแต่สามๆ ติดกันไปเลย แต่ก่อนไม่มี ป.๔

พอเราออกมาแล้วเขาก็มาตั้ง ป.๔ ขึ้นต่อไปเรื่อยๆ เราสุดท้ายละ ป.๓ มีแค่นั้น ออกจากนั้นเขาก็หาครู ป.๔ มาสอน ก็เลยต่อกันไป ป.ไหนก็ไม่รู้แหละเดี๋ยวนี๊ จิงว่าจบประถม ๓ ไปพูดที่ไหนเขาก็ไม่เชื่อ เทศน์ที่สนามหลวงใครเชื่อเมื่อไร พระทั่วประเทศไทยก็ไม่เห็นนิมนต์ใครไปเทศน์ที่สนามหลวงใหญ่ๆ เขาเอาหลวงตาบัวไปเทศน์ เนาะเห็นไหมล่ะ เอาหลวงตา ป.๓ ไปเทศน์คราวไปช่วยชาติ เราก็อไม่ลืมนะเทศน์ชั่วโมง ๒๓ นาที เทศน์สนามหลวง มากกว่าเพื่อนก็คือเทศน์สูงเนิน ชั่วโมง ๒๙ นาที เกือบชั่วโมงครึ่ง นอกนั้นลด ชั่วโมง ๒๓ ชั่วโมง ๑๘-๑๙ นาที อยู่ในย่านนี้ จากนั้นมาเดี๋ยวนี๊ไม่ถึงประมาณ ๓๕-๔๐ หรือ ๔๕ อยู่ในย่านนี้ คือกำลังลดลง

แล้วมาติดต่อขออะไรที่พูดนี้ (เครื่องคอมพิวเตอร์ ๒๑ เครื่อง ๕ แสบบาท ลูกหลานเด็กบ้านตาดจะได้เรียนแล้วฉลาด) เดี๋ยวนี๊มันโง่หนักเหอบ้านตาดนะ ปู่ย่าตายายพาโง่มันก็ต้องโง่ซิ พ่อแก่มันเรียนจบประถม ๓ ยังสอนคนทั่วประเทศไทยเลย บ้านตาดไปไสมันตายกันหมดแล้วเหอ เรียนจบประถม ๓ ได้สอนใครมีไหม ก็มีหลวงตาบัวประถม ๓ สอนคนทั่วประเทศ อยากจะพูดให้มันเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนเทวบุตร เทวดาก็สอน แต่เราไม่เคยมาพูดเรื่องอย่างนี้ มาว่าอะไรสอนมนุษย์นี่วะ

พอพูดอย่างนี้เราก็ยังระลึกได้ที่ตอนจะไปร้อยเอ็ดกลางคืน ผีน นอนกลางคืน ตอนเช้าก็ไปร้อยเอ็ด พอนอนหลับไปปรากฏว่าท้าวสักกเทวราชมาขอพิน พินเราชื่อนี้มันกำลังโยกคลอน เจ็บแต่เราไม่บอก คือมันเป็นครูสอนเราแล้ว ไปนอนที่โรงพยาบาลแย่งกันใหญ่ หายเจ็บเลย พิน ๒ ซี่ไปหมดเลย ตั้งแต่นั้นมาเก็บเจ็บ เจ็บอยู่นี้เราไม่บอกเลย ไม่ได้บอกใครให้ทราบ ถ้ามันออกแล้วเราถึงจะเก็บเอาไว้เป็นสาธารณประโยชน์ เราว่าอย่างนั้น

พอดีคืนวันนั้นมันก็ผีนอะไรอีกแหละนี่ก็ตี พอกลางคืนจะไปร้อยเอ็ดตอนเช้า กลางคืนมานี้ผีน ผีนว่าท้าวสักกเทวราชมาขอพิน ขอพินชื่อนี้มันกำลังโยกคลอนเจ็บ เรารู้สึกว่าปลงใจให้ณะในขณะที่ผีน พอตื่นขึ้นมาพินนั้นหายแล้ว ไม่ทราบหายไปไหน จะว่าได้กลืนลงไปหรือเคี้ยวลงไปก็ไม่ปรากฏความรู้นะ ตื่นขึ้นมาไม่เห็นเลย พินชื่อนั้นหายไป จนกระทั่งทุกวันนี้ นี่ก็ท้าวสักกเทวราชมาขอพิน มันก็แปลกอยู่ มันผีนนะ ไม่ใช่ นั่งภาวนา ผีนว่ามาขอพินชื่อนี้ไป เรารู้สึกว่าปลงใจให้ในความผีน พอตื่นนอนขึ้นมาพินชื่อนี้หายเลย ไม่ทราบหายไปไหน ว่าจะได้กลืนลงไปนี่ก็เจ็บไม่ปรากฏ หากหายไปเฉยๆ อันนี้ก็แปลกอยู่

เครื่องอันนี้มันอย่างไรต่ออย่างไร ทำไมนักเรียนทั้งโรงเรียนหาเครื่องแถวนั้นไม่ได้เหอ มันเป็นอย่างไรอะอะวังใส่หลวงตาบัวๆ มันจะตายแล้วหลวงตาบัวนะ โธ่เดี๋ยวนี๊ก็สร้างที่ไหนๆ น้อยเมื่อไร หลาย ๑๐ ล้านนะเดี๋ยวนี๊ ทางนี้ก็อำเภอดำม่วง

ภาพสินธุ์ นั่นก็ ๘ ล้าน สร้างที่ว่าการอำเภอกิ่งหลังเลย ให้ เขากำลังสร้างเวลานี้ จ่าย เป็นงวดๆ จากนั้นก็ผูกเขี้ยวกำลังสร้าง อันนั้นดูว่า ๑๑ ล้าน

ทางโรงพยาบาลอำเภอกิ่งก็มาขอ เราได้ว่าให้หมาวิชัยมาสร้างให้โรงพยาบาล นี้ หมาวิชัยเวลามันด่าหลวงตาบัวมันด่าเก่ง โคตรพ่อโคตรแม่ไม่เคยด่า ตัวมันเองด่า เก่ง เอาอย่างนี้เลย ทำไมไม่ให้มันมาสร้าง แต่ตกลงเราก็ได้ให้ เขากำหนดอะไร อีโหนอีเหน้อยู่ไม่ได้เรื่อง พอดีทางอำเภอกิ่งน้อยมาขอ ทางนั้นพร้อมแล้ว พร้อม แล้วเหอ พร้อมแล้วให้ทางนี้ ทางนี้ไม่ให้ ตัดมันสักหน่อย เลยให้ทางกิ่งน้อย ดูตั้ง หลายนั่นนะ ๑๑ ล้าน อย่างนั้นแหละเราสร้างเวลานี้มันน้อยเมื่อไร ช่วยโลก เงินจึงไม่มี เงินที่ว่านี้ก็ไม่ใช้มีอยู่แล้วนะ มันค่อยมาๆ ทอยจ่ายเป็นงวดๆ งวดละ ๒ แสน ๓ แสน จ่ายเป็นงวดๆ จนเสร็จๆ ๆ ไป

นี่ก็วงน้อย กำลังเริ่มสร้างแล้ว สำหรับอำเภอกิ่งตาด เพราะมันโื้อ้ออยู่ ถ้าไม่ โื้อ้อได้แล้ว เพราะเราดูแล้วเราก็ให้ ทางนั้นยังโื้อ้อ ทางนั้นเขาจ้อเข้ามาๆ เขาพร้อม ทุกอย่างแล้ว เอาให้เลย ทางนี้ด นั่นตัดปุ๊บ ทางวงน้อยกำลังสร้างเวลานี้ มีเท่านี้ละ อะไรบ้างเอามา (นี่ครับยังรอคำตอบ ๒๑ เครื่องคอมฯ ๕ แสน) นั่นเห็นไหม ๕ แสน ฟังซิ จ่ายวันหนึ่งไม่ได้น้อยนะ วันละเป็นแสนๆ แล้วก็ล้าน เป็นล้านๆ อยู่อย่างนั้น ถ้านำมาพูดนี้ถึงทราบที่เราจ่ายตลอดนะ ถ้าไม่พูดก็จ่ายอยู่อย่างนั้นแหละ หากไม่พูด จ่ายตลอด มีเท่าไรหมด เพราะเราบอกเราไม่เอา แบตตลอดแล้วเราจะช่วยโลกคราวนี้

ทางธรรมพอ ทางโลกไม่มีพอ ได้เท่าไรยังเป็นบ้าได้ทางโลก เหมือนกับใส่เชื้อ ไฟเข้าไฟ ใส่เชื้อเข้าไปเท่าไรเปลวมันจรดเมฆๆ ให้ไฟดับด้วยเชื้อที่ใส่เข้าไปไม่มีทาง กิเลสเอาอะไรให้มันให้เถอะ เหมือนใส่เชื้อไฟให้ไฟ กิเลสคือตัวไฟเผาหมดๆ ไม่มีอะไร เหลือ แต่ธรรมพอ ธรรมพอโดยลำดับ ตั้งแต่สมาธิพอขึ้นสมาธิ ขึ้นปัญญา พอขึ้น ปัญญาขั้นนี้พอขั้นนี้ ก้าวขึ้นขั้นนั้นๆ เหมือนก้าวขึ้นบันได พาดเสียกิเลสขาดสะบั้น หมดแล้วพอ ไม่มีอะไรเลยเป็นเวลา ๕๗ ปีนี้แล้ว หัวใจเราไม่มีคำว่ากิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา มีแต่ก็เรียกว่าไปอย่างนั้น แต่สำหรับใจไม่มีเลยหมด หมดโดย ลิ่นเชิง

เราไม่มีอะไรกังวลใจตั้งแต่บัดนั้นมาเป็นเวลาดูเหมือน ๕๗ ปี พ่อแม่ครูจารย์มัน มรณภาพ ท่านมรณภาพเดือนพฤศจิกายน เราก็ไปเดือนพฤศจิกายน พุทธศักราชของท่านเป็น ๙๒ เราไปเดือนพฤศจิกายน ๙๓ วันที่ ๑๕ ใกล้เคียงกัน ตั้งแต่นั้นมาแล้วขาด ไม่มีกิเลสตัว ไตมากวนใจ สบายแสนสบาย นี่พอเข้าใจไหม เรียกว่าพอ เราไม่เคยได้ฆ่ากิเลสตัวใด อีก อยู่มาตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ เราไม่เคยมียับเยิบในหัวใจว่ากิเลสตัวนี้ กูเคย ฆ่ามันแล้วมันโผล่หน้าขึ้นมาจากไหน โคตรมันยังไม่ตายเหอ มันถึงได้โผล่มา มันเป็นลูก

เป็นหลานเขา หายเงียบจนปานนี้ นั่นเห็นไหมละ ไม่มีที่จะได้ฆ่ากิเลสดังที่โลกฆ่ากัน เราบอกซัดๆ บอกเราไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง อยู่แต่ความรู้ที่ครอบโลกธาตุ

ฟังเสียท่านทั้งหลายอยากฟัง นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรมแท้เป็นแท้ตาย เข้าชั้นจะสลบไสลมีไม่รู้กี่ครั้งนะ นี่ละพัดกับกิเลสมันน้อยเมื่อไร หากไม่เคยสลบๆ เฉียดๆ เพราะนิสัยนี้ท่านทั้งหลายก็รู้อเอง นิสัยเด็ดเดี่ยว เฉียบขาด ผาดโผนมาก ที่เดียว จนพ่อแม่ครูจารย์ได้รั้งเอาไว้ๆ ในความเพียร ที่ท่านแนะนำเวลาทำมันลงใจมันเอา จริงนะไม่ใช่ธรรมดา ท่านได้รั้งเอาไว้เรื่อยๆ พ่อแม่ครูจารย์รั้งเรา คือเห็นนิสัยผาดโผน ถ้าว่านั่งตลอดรุ่งก็พัดเอาเสียจนกันแตก กันแตกมันยังไม่ถอย ยังจะซัดกันอยู่

ท่านก็ยกม้ามมา ม้าตัวไหนมันคึกมันคะนองมาก ผาดโผนโจนทะยานไม่ฟังเสียง การฝึกของเจ้าของ เจ้าของเขาต้องฝึกอย่างหนัก ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำ ไม่ให้กิน แต่การฝึกฝึกอย่างหนัก เอาจนกระทั่งม้าค่อยลดพยศลงๆ การฝึกเขาก็ค่อย ลดลงๆ จนกระทั่งมันใช้ได้ตามอันนั้นแล้วการฝึกอย่างนั้นเขาก็งดไป ท่านพูดเท่านั้นแหละ เวลาเราขึ้นไปปีบพอกราบปีบๆ ขึ้นเลย เราก้เข้าใจแล้ว จากนั้นมาเราก้ไม่เคยนั่ง ตลอดรุ่ง นั่นละท่านสอน คือมันผาดโผนเกินไป

เพราะทำอะไรมันเอาจริงเอาจังมาก ท่านต้องเป็นฝ่ายรั้ง พอหลงใจแล้วมันเอาจริง ๆ นะ ถ้ายังไม่หลงใจไม่หลง กับพ่อแม่ครูจารย์นี้เวลาเถียงกันของเล่นเมื่อไร พระเต็มวัด ได้ฤกษ์ฤกษ์เต็มหมดเลย เรากับท่านสองต่อสองพัดกันอยู่บนกุฏิ มันเอาจริงนะนี่ แต่ ทธิมานะที่จะเอาแพ้อาชนะไม่มี หาความเข้าใจ ถ้ายังไม่หลงตรงไหนซัดกันอยู่ตรงนั้น เอาจนกระทั่งลง หมอบ พอแล้วที่นี้เอานะ หมอบแล้วก็พุ่ง ถ้ายังคาราคาซังมันไม่เต็ม เม็ดเต็มหน่วยความเพียรนะ ถ้างงใจแล้วก็ลงทีเดียว ใส่ปึงเลย แล้วส่วนมากเป็นฝ่าย ท่านรั้งเอาไว้ คือหลงใจแล้วมันเอาจริง ท่านมีแต่ฝ่ายรั้งเอาไว้รั้งเรา นี่ละความเพียร

เพราะฉะนั้นจึงสมค่าสมราคา ที่เราสละเป็นสละตายมาประกอบความเพียรฆ่า กิเลส กิเลสมันเสื่อยอมรับว่าควรมันได้ เพราะมันไม่ตายเราต้องตาย มีเท่านั้น ที่จะ ให้มาเป็นคู่แข่งกันอยู่ไม่ได้ บอกขนาดนั้นละ ลงใจในพ่อแม่ครูจารย์มันแล้วนั้นนั้น ลง แล้ว ที่แรกเรียนหนังสือไปถึงมรรคผลนิพพาน ก็พระพุทธเจ้าแสดงไว้มรรคผลนิพพาน มีอยู่ๆ แต่กิเลสมันก็ขวางหน้ามีหรือไม่มีน้ำๆ นั่นเห็นไหม

จนได้ตัดสินใจลงอีกชั้นหนึ่ง เอาที่นี้เราจะไปครุบาอาจารย์องค์ใดที่ท่านให้ความ แน่ใจว่ามรรคผลนิพพานยังมีอยู่ เราจะหมอบกายถวายตัวต่อท่านแล้วเราจะเอาตายเข้า ว่าเลย มาถึงพ่อแม่ครูจารย์มัน ใส่เบรียงเลย ท่านห้ามมรรคผลนิพพานที่ไหนๆ ู้ ไปดินฟ้าอากาศมันไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่กิเลส ู้ไปหมดทั่วโลกธาตุ ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่กิเลส ธรรมกับกิเลสแท้ที่อยู่หัวใจ เอาเปิดเข้าไปตรงนี้ด้วยจิตตภาวนา

พระพุทธเจ้าเปิดกิเลสตรงนี้ด้วยจิตตภาวนาเป็นศาสดาขึ้นมา เอาเปิดตรงนี้ๆ เลย พอ
ลงใจแล้วก็ใส่เลย ถ้าไม่ลงไม่ลง

นั่นละท่านปลดเปลื้องมรรคผลนิพพานให้ ทั้งๆ ที่กิเลสเต็มหัวใจแต่เรื่องมรรค
ผลนิพพานขาดสะบั้นไปหมด หายสงสัย มรรคผลนิพพานมีอยู่โดยสมบูรณ์ เราจะเอา
ตายเข้าว่าเท่านั้นให้ได้มรรคผลนิพพาน ก็ได้จริงๆ นี่ถ้าลงเป็นอย่างนั้น นิสัยเราไม่
เหมือนใคร ถ้าไม่ลงไม่ลง ถ้าลงแล้วลง ถ้าไม่ลงเถียงกันตาตาดำแดง คิดดูอย่างฟาด
พ่อแม่ครูจารย์มันนี่ ลงไปแล้วยังได้คิด เอ๊ ภูนี่มันเก่งมาจากไหนน้ำ ลงไปแล้วนะ ทำไม
กูไปเถียงครูบาอาจารย์เหมือนแชมเปียน พระใต้ถุนศาลานี้เต็มหมดเลย มีแต่เราสอง
ต่อสองพัดกันอยู่ข้างบน อย่างนี้จะมันเอาจริงนะไม่ได้เหมือนใคร ครูอาจารย์มันก็ไม่
ถอย หาความเข้าใจไม่ใช่หาอะไร

พอท่านฟาดนี้ลงใจแล้ว ทีนี้หมอบราบ มาแล้ว เอ๊ ภูนี่มันไปเก่งมาจากไหนนะ
ตั้งแต่วันแรกมาก็มาหมอบกายถวายตัวต่อท่าน ให้ท่านแนะนำสั่งสอน ฝึกปรี้อทุกอย่าง
เอาให้เต็มเหนี่ยวเลย แล้ววันนี้มันไปเป็นนักมวยแชมเปียนมาจากไหนไปพัดกับครู
อาจารย์จนไม่รู้จักหนักจักเบา พระมาเต็มวัดเต็มวามันเป็นอย่างไร มันก็ตอบว่า ก็หา
ความจริงนี่ว่าฉัน ทางนี้ตอบขึ้นมาก็หาความจริง เมื่อยังไม่ได้ก็ต้องพัดกันละซิ ก็นำฟิง
อยู่นะ หาความจริง คือไม่ได้หาการต่อสู้เพื่อแพ้ชนะ หาความจริง ยอม นั่นละเป็นอย่าง
นั้นเรากับพ่อแม่ครูจารย์มันชดกันของเล่นเมื่อไร พระแตกวัดมาทั้งวัด

มันไม่ลงใครง่ายๆ นะอีตาบ้านี้ ถ้าลงลงจริงๆ ถ้าลงหมอบราบเลย ถ้าไม่ลงไม่
ลง นิสัยเราเป็นอย่างนั้น คือหาของจริง ถ้าลงจริงแล้วหมอบเลย หมอบแล้วเอาชีวิตเข้า
แลกเลย ถ้ายังไม่จริงคาราคาซังมันลงไม่ได้นะ จะทำอะไรก็ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่มัน
จึงเร่ร้อนๆ เถียงกันก็เถียงตอนนี่ ตอนยังไม่ลง พอลงแล้วบึงเอาละ เป็นอย่างนั้น

เครื่องคอมพิวเตอร์มันเป็นเครื่องอย่างไร (เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ค้นคว้าหา
ความรู้) เอ๊ นี่ให้ไปทางตำราจหนองบัวลำภู ๓๐ เครื่อง ๘ แสน ทหารที่ขอนแก่น ๑๕
เครื่อง ๒ แสน ๙ หมื่น อันนี้ ๒๑ เครื่อง ๕ แสน เออ เอาให้ๆ ก็อย่างนั้นแหละจะให้ว่า
ไฉน เอาละทีนี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ